

Azonosító	A bejelentés tartalmi kivonata	Státusz	Vizsgálat eredménye
1379409	<p>Bejelentő kifogásolja, hogy egy főügyész a tudományos cikkében – álláspontja szerint az ügyészség hatékonyságának javítása céljából – a vád bizonyításának olyan könnyítését kezdeményezte, amely a vádlott védekezését teljesen ellehetetlenítené. Bejelentő véleménye szerint, a bíróságokon már most is olyan tisztességtelen joggyakorlat alakult ki, hogy a bűnösség kétséget kizáró bizonyítása nélkül is elmarasztaló döntést hoz a bíróság. Kéri a Kúriától, hogy beadványa alapján elemezze a bíróságok joggyakorlatát annak érdekében, hogy az igazságszolgáltatás törvényessége helyreálljon.</p>	lezárt	<p>Az ügyben megkeresett Kúria a közérdekű bejelentésben foglaltakat megvizsgálta, és megírta, hogy a beadvány egy konkrét – a Kúrián is folyamatban volt – büntetőeljárás kapcsán fogalmaz meg észrevételeket, felvetéseket. A Kúria a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 25.§-ában foglaltak alapján, egyedi konkrét ügyben előterjesztett panaszbeadvány alapján jogi állásfoglalást nem fogalmaz meg, álláspontot nem fejt ki. Az előzőekben hivatkozott jogszabályhely szerint a Kúria egyik feladata a joggyakorlat-elemzés. A Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai joggyakorlat-elemző csoportja vizsgálta és – 2017. októberében – összefoglaló véleményt alkotott „Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései” tárgy körben. Az Összefoglaló vélemény VI. fejezete „A büntető per konstrukciós sajátosságai, valamint a bizonyítás szükséges mértékével összefüggő intézményei” címet viseli. A VIII. fejezet „Az eljárási törvényekben nevesített egyes bizonyítási eszközök sajátosságai az ítéleti tényállás megállapítása és az ítéleti bizonyosság kialakításában” címmel foglalja össze a joggyakorlat-elemzés során megállapítottakat. Abban a kérdéskörben tehát, amelyben joggyakorlat-elemzés lefolytatását javasolja Bejelentő, a Kúria e tevékenységet már elvégezte, a felvetett körben álláspontot alakított ki, újabb joggyakorlat-elemzés lefolytatása így nem indokolható. A beadványaiban jelzett „in dubio pro reo” – a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére – jogi alapelv az írott magyar büntetőeljárás jognak fél évszázada része [1973. évi I. törvény 61.§ (4) bekezdése; 1998. évi XIX. törvény 4.§ (2) bekezdése; 2017. évi XC. törvény 7.§ (4) bekezdése]. Az azzal kapcsolatos bírói-ítélkezési gyakorlat kialakult, a jogalkalmazás által töretlenül követett, a jogegység e körben biztosított.</p>